

Her holder ensomme og hjemløse pause fra værtshus-druk

Fraskilte mænd - ensomme - måske helt hjemløse har ofte kun varmestuen som hverdagens faste holdepunkt

Tekst: Hanne Bak Lars Aarø
Foto: Lars Aare

Hvis de ikke sidder mutters alene på små værelser ude i byen, sidder de og slår-tiden ihjel på værtshusene sammen med mange andre ensomme mænd. For nogen af dem skal tiden blot gå indtil klokken 15. Da ser man dem styre målbevidste ned af den smalle, gamle sidegade til Søndergade, Fugholm. Standse ud for nummer seks. Vente et par minutter indtil døren bliver låst op. Ind til en pause på fem timer - ind i varmestuen.

Det sneede lidt, det var faktisk hundekoldt udenfor og mændene gik og dukkede sig bag de opslåede kraver, den vinterdag vi mødte dem.

Forandringen fra værtshusmiljøet til varmestuen er slående. To forskellige sprog og kulturer.

Mænd ved bordene

Snart begynder det at myldre ind. Mænd i alle aldre smider frakken. Det ser ud til, at de fleste kender hinanden. De finder sammen i grupper ved bordene. Tager lidt gas på hinanden ind imellem de mere alvorlige samtaler eller de mere fortrolige, hvor to mænd følges ad op ovenpå for at tale uforstyrret om mere personlige problemer.

Ved vores bord sidder to gæster - de to Larsener - Svend Erik Larsen og Svend Oluf Larsen. Desuden den daglige leder af varmestuen, Finn Bundgaard, den frivillige medarbejder Martin Lausen samt formanden for Kirkens Korshær i Horsens, Carl Lomholt.

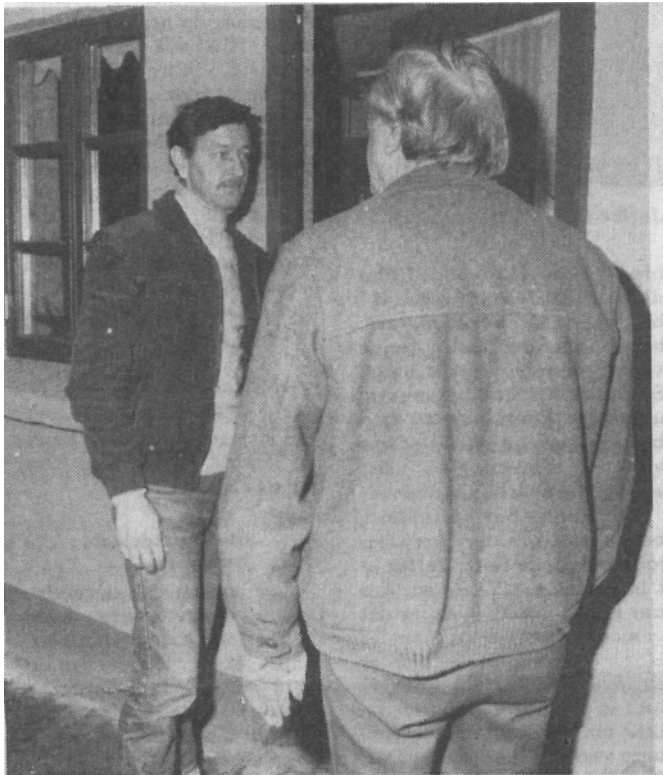
Kvinder i køkken og sysselstue

Som så ofte for gar snakken over en kop kaffe, serveret af kvinder, der arbejder frivilligt i køkkenet. I varmestuen er det - i hvert fald den dag - pigerne, der klarer de traditionelle kvindelige gøremål. Midt på eftermiddagen er det kaffen, der brygges. Senere dufter det dejligt af frikadeller og gule ærter.

Ovenpå er sysselstuen. Også her er det kvinderne, der arbejder. De tjener penge ind til varmestuens drift ved at fremstille og sælge håndarbejder.

Svend Erik Larsen og Svend Oluf Larsen vil Berne snakke. Men heist om alt muligt andet end sig selv.

- Sådan er flest mænd. Vi er ikke nær så gode til at snakke fortroligt som kvin-

Varmestuens mænd star ofte og venter på, at døren buyes lukket op midt på eftermiddagen. Her møder de to Larsener hinanden på vej ind. (Tv) Svend Erik Larsen og (th) Svend Oluf Larsen (Foto: Lars Aare)

der. Ikke fordi vi ikke har så stort behov for det. Men vi er så bange for at tabe ansigt, at vi hellere tier stille og brænder inde med problemerne.

Fraskilt og alene

Svend Erik Larsen er som de fleste andre, der kommer her, fraskilt og bor alene. Han har tumlet med spiritus-problemer og er flygtet fra sit gamle miljø på Fyn for at komme ud af det og starte på en frisk.

- Men det er en ensom tilværelse, siger han. Jeg sidder derhjemme og venter kun på, at varmestuen skal lukke op. Det er den, der holder mig oppe.

- Det er så nemt for andre at sige, at man da bare kan serge for at knytte kontakter og fa venner. De venner, jeg havde i mit tidligere miljø, fik mig kun længere ud i skidtet, og så hellere være alene. Det er også svært at finde en pige, når man er i min situation. De smutter, når de opdager at jeg er arbejdsløs, på antabussen og har for mange problemer.

Skilsmisse og ensomhed

Svend Oluf Larsen sidder overfor og nikker, som om han kender problemerne til hudløshed.

- Jeg har været gift i 39 år, siger han, og da jeg blev skilt, ramlede hele min tilværelse sammen. Har man ikke prøvet det, forestiller man sig ikke, hvor stor en omvæltning, det er for mænd på min alder pludse-

lig at stå alene på gaden. Jeg måtte flytte fra en god fire værelses lejlighed til et lille hummer.

- Kvartalsdranker - det var og er min last. Og det blev ikke bedre, da jeg blev alene. Nu gar det sådan at jeg med større eller mindre mellemrum falder som det hedder. Jeg mødte en kvinde fornylig, som jeg blev glad for og boede sammen med en periode. Men det gik også i stykker. Nu hygger jeg mig mest i varmestuen, hvor der altid er nogen at snakke med, siger Svend Oluf Larsen.

- Ja, og hvor I ikke skal stå til regnskab for noget, eller tigge og be bag skranker, siger Carl Lomholt. Han taler ud fra mange års erfaringer fra arbejdet med Kirkens Korshær, hvor han er formand.

Kirkens Korshær og de cirka 100 frivillige mennesker i Horsens, som star bag hjælpearbejdet, er selve grundlaget for varmestuen.

Hjemløse savner herberg

- I en stor, by som Horsens gar flere ensomme mænd rundt, end de fleste vil dremme om. Det er jo ikke let at se uden på frakken. Men vi ved det, siger Carl Lomholt. Han ved også, at der findes alt for mange i Horsens, som er helt hjemløse.

- Vi ma ofte køre 10-12 km til institutionen i Aes for at skaffe en gæst tag over hovedet resten af natten, når vi lukker her klokken 20. Der-

for star der et lille herberg i Horsens øverst på vores ønskeseddel for fremtiden, siger han.

Indvandrere og narkomaner er også grupper af mennesker, som kommer. Hver onsdag aften samler folkebevægelsen mod hårde stoffer byens narkomaner ved kafebordene - og giver også dem en pause fra det hårde liv, de ofte fører udenfor, fortæller Carl Lomholt.

Nsten ingen void

Da vi spørger, om vold og hærværk ikke også trives i varmestuen, hvor så mange mennesker med alvorlige er samlet, er Carl Lomholt lige ved at sige nej.

- For varmestuen kender forbløffende lidt til void.

- Der star en eller anden respekt omkring stedet. Selv de værste bumser lægger stille og roligt cykelkæder og andet slagtøj til side, når de træder inden for døren.

- Jeg tror, det er fordi vi ingen magtbeføjelser har. De møder os ikke som en del af det system, de hader. Men som et tilbud til alle i vanskeligheder.

Ingen er mere end andre

- Vi skelner ikke så skarpt imellem gæster og medarbejdere. Vi er alle frivillige medarbejdere i bred forstand, og det giver sammenhold og medansvar, siger Carl Lomholt.

Men selv om denne form for hjælp til selvhjælp er grundideen, har varmestuen et nødvendigt samarbejde med socialforvaltningen, alkoholambulatoriet, psykiatrisk afdeling, ungdomsradgivning samt hjælpeinstitutioner som Sølyst og A - ringen.

Økonomien

Økonomisk klarer Kirkens Korshær varmestuens halve drift alene ved det store frivillige arbejde. Blandt andet genbrugsbutik på Sønderbrogade, som giver cirka 60.000 kroner i overskud om året. Men uden kommunalt tilskud gik det ikke. Kommunen har hjulpet med 95.000 i 1985. Det har betydet, at varmestuen har kunnet ansætte lønnet leder, Finn Bundgaard, 1. oktober. Samtidig blev varmestuens tidligere frivillige leder, Ernst Christensen ansat i en fast deltidsstilling.

Varmestuen har også kunnet udvide åbningstiden til at omfatte lørdag og søndag og hermed imødekommet et stort ønske.

Men denne hverdag, klokken 20, hjælper man hinanden med at rydde op. Slukker lyset og lister ud i kulden. Ikke sammen, men en og en lister de hver sin vej.